

Hoe gerust sterft men, als men wel geleefd heeft.

†

Zalige Gedachtenis

van Mevrouw

Pelagie-Colette De Vleeschouwer

echtgenoot van Mijnheer

ALFONS HAECK

geboren te *Elst bij Nederbrakel den 6 Maart 1874*
en overleden te *Lokeren den 30 December 1935.*

Voorzien van al de Rechten onzer moeder de
H. Kerk.

De weg des Heeren heb ik gevolgd zonder er van af te wijken en zijne geboden heb ik in mijn hart bewaard.

Job XXIII, 12.

Het leven is niet altijd rooskleurig, het kan dikwijls zoo zwaar wegen.

Een ware moeder nochtans weet, door bovenna-
tuurlijke liefde geschraagd door een rotsvast geloof
in Gods Vaderschap, man en kinderen op haar
handen door druk en wee heen te dragen, en steeds
te richten naar het leven, waar God het naar-geluk-
zoekend hart volledig bevredigt.

In volle zelf-vergeten heeft de dierbare overledene
die levenslijn gevolgd, en daarom is haar gelouterde
ziel zoo zacht van haar uitgeput lichaam opgegaan
tot haar Geliefde.

Dierbare Echtgenoot en mijn diep beminde Kinde-
ren, ik hield zoo veel van u, en gij zoudt uw echt-
genoot en moeder toch nog zoo lang willen behou-
den hebben. Aanziet u toch niet als weezen; ik had
een rotsvast vertrouwen in de Goddelijke Voorzie-
nigheid. Dat vertrouwen laat ik u als een kostbare
erfenis: neemt ze aan uit uw moeders handen. Zorgt
voor elkander, bijzonder voor ons ziek kind, dat ik
met zooveel liefde verzorgde: ik blijf u sterken door
mijn gebed. Bidt gij ook veel voor mij.

H. Hart van Jezus, ik heb betrouwen op U.

300 d. aflaat.

Lokeren, drukk. Blindeman..